

meget stærke Grunde bestridt dette Lovforslags Brugbarhed og har sagt, at Vedtagelsen deraf vilde være et Slag i Ansigtet paa en god Reform af den civile Retspleie, og efterat denne Mand har vedkjendt sig denne Sætning, har Ministeren sat ham ind i denne Commission. Det er derfor paafaldende for mig, at den ærede Minister er saameget paastaelig for at faae denne Sag fremmet, og dette synes ikke at være noget godt Varsel om den Harmoni, der skal være mellem Commissionen og Ministeren, og som dog er saa ønskelig baade for Retspleiens Omordning og for det hele borgerlige Samfund. Jeg skal imidlertid ikke videre modsætte mig Loven af denne Grund, ligesom jeg i det Hele ikke agter at stemme imod den. Jeg skal endnu kun sige, at det efter min Mening er et Spørgsmaal, om der er Consequents i, at Ministeren paa den ene Side her vil have denne Sag sat igjennem og paa den anden Side har nebsat en Commission, som om meget kort Tid skal gjøre et Forslag om den samme Sag, og hvis Medlemmer deri ere ham imod. Der er vel Grund til at spørge, om den ærede Minister udbiiser nogen Consequents i denne Sag. Jeg for mit Vedkommende troer — jeg vil sige det frit ud —, at han ikke gjør det. Men heller ikke af denne Grund vil jeg modsætte mig Loven.

Mån fremstiller meget ofte ogsaa udenfor Rigsdagen denne Sag, som om dette Lovforslags Fremme vilde være til stor Skade og Afbræk for de nuværende Sagførere. Man taler om Sagførernæringen, som om den var et Monopol, en Virksomhed, der var overordentlig meget værd, og som indbragte dens Udøvere store Summer. Jeg vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger herom. Den egentlige Sagførervirksomhed, som er Gjenstand for dette Lovudkast, bestaaer ikke i anden Virksomhed end i at gaae i Rette for Andre og at procedere for Andre. De fleste Retsager, der føres i Danmark, angaae høist ubetydelige Gjenstande; de ere som oftest langtfra istand til at bære de Omkostninger, der følge med at faae dem fremmede, og medføre derfor et meget ringe Salair. Vil man tage et Exempel, som ligger os nær, saa har man den Kjøben-

havnske Overret, der tillige er første Instans for Kjøbenhavn. Der findes der aarlig paa Retslisten ordinært omtrent 700 Sager; vil man derfra drage Justitsfagerne, der jo ifølge dette Lovforslag skulle undbrages de nye Procuratorer, og de Sager, hvori der slet ikke mødes, men som kun ere temerairt paastævuede, samt de Sager, hvor Parterne selv møde, saa vil man faae tilbage 4—500 Sager; jeg vil sætte dem med et rundt Tal til 500. Tænker man sig nu, at to Sagførere møde i hver Sag, saa giver dette 1,000 Sagførerpantier ved Overretten om Aaret. Men vil man fordele disse Pantier paa Antallet af de nuværende Sagførere i Kjøbenhavn, saa vil man ikke faae ret mange Pantier ud for hver Sagfører. Der findes for Tiden i Kjøbenhavn 47 Overretsprocuratorer og 8 Høiesteretsadvocater; dette udgjør tilsammen 55. Behag at dividere 55 i 1000, saa faae De ud, hvilket Antal Sager — hvis Forholdet stod lige imellem Sagførerne — der vil falde paa hver Enkelt, og behag saa enhver Enkelt, efter den Kundskab, som han har om Sagførernes Salair, at regne ud, hvad dette vil blive. Jeg siger: lad der nu komme 20 eller 40 Sagførere til i Kjøbenhavn, saa gjør det de nuværende Sagførere Intet, om hver enkelt af disse faaar 4, 5 eller 6 Pantier mindre om Aaret; thi den Indtægt, som flyder deraf, er saare ringe. Vil man gaae udenfor Kjøbenhavn, saa stiller Forholdet sig aldeles paa samme Maade. De Herrer, der ere kjendte udenfor Kjøbenhavn, ville vide — jeg kommer senere til at omtale det samme Punkt —, at der næsten ikke gives nogen Underrettsagfører, som er istand til at holde en Fuldmægtig. Og jeg gaaer endog videre, jeg siger, at de fleste Underrettsagførere ikke have saa store Indtægter, at de ere istand til at leve af deres Sagførervirksomhed alene; men de, der sidde nogenlunde anstændigt i det, maae søge deres Underhold ved andre Bibeftættelser, som ligge aldeles fjernt fra Sagførervirksomheden, f. Ex. som Branddirecteur, som Regnskabsfører for Amtsrådene, som Ræmmer, som Bestyrer af Fideicommiss'er og deslige. Det forholder sig udenfor Kjøbenhavn paa samme Maade som her, at den egentlige Sagførervirksomhed er saare